

ELŐSZÓ A MAGYAR KIADÁSHOZ

Jóval több mint fél század előtt jártam én a Markó utcai Főgimnáziumban. Nyolc évig volt matematikánk, de ez az úgynevezett matematika (eltekintve néhány órától, melyekért én még ma is hálás vagyok Wagner Alajos főigazgató úrnak) igen kevés örömet okozott nekem. Hiszen nehéz nem volt, elég jó osztályzatot kaptam belőle általában úgyszólván tanulás nélkül, de unalmas volt, szürke, érdektelen. Pedig — és ezt nem szemrehányásképpen mondom, csak melankolikusan — érdekes, színes, mulatságos lehetett volna a matematika a gimnáziumban, és felkelthette volna fiatal ambícióinkat.

Igenis, a matematikaóra lehet érdekes és hasznos, és még több is: amint azt Descartes olyan szépen mondta, „hozzászoktathatja szemünket, hogy lássa az igazságot tisztán és világosan”. Szívből kívánom, hogy hozzanak a matematikaórák a magyar tanulóknak és tanítóknak több örömet, mint nekem hoztak annak idején, és ha ehhez ezen könyv hozzájárulhatna, az nekem okozna örömet.

Stanford University, 1966. február 20.

PÓLYA GYÖRGY